

اثر کندکننده های رشد بر ارتفاع و گلدهی اطلسی ایرانی، تیتونیا و اسکابیوزا

نعمت اله اعتمادی ، بهرام بانی نسب

گروه علوم باغبانی دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

این پژوهش با هدف بررسی اثرات کند کننده های رشد بر ارتفاع و گلدهی اطلسی ایرانی، تیتونیا و اسکابیوزا انجام شد. آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی با نه تیمار شامل شاهد، مالیک هیدرازید (۵۰۰ و ۱۰۰۰ میلی گرم در لیتر)، کلرومکوات کلراید (۲۰۰ و ۴۰۰ میلی گرم در لیتر)، پاکلوبوترازول (۴۰ و ۸۰ میلی گرم در لیتر) و اتفن (۴۰ و ۸۰ میلی گرم در لیتر) در ۵ تکرار انجام شد. کند کننده های رشد به صورت محلول پاشی و در مرحله ۴ برگی روی گیاهان تیمار شدند. بر اساس نتایج این پژوهش کاربرد تنظیم کننده های رشد به طور معنی داری باعث کاهش ارتفاع گیاهان در هر سه گونه گیاهی شد و افزایش غلظت این ترکیبات سبب تولید گیاهان کوتاه تر شد. در اطلسی ایرانی و تیتونیا پاکوتاه ترین گیاهان (به ترتیب ۶۸٪ و ۵۵٪ ارتفاع گیاهان شاهد) از تیمار ۸۰ میلی گرم در لیتر پاکلوبوترازول به دست آمد. مالیک هیدرازید در غلظت ۱۰۰۰ میلی گرم در لیتر پاکوتاه ترین گیاهان اسکابیوزا (۶۲٪ ارتفاع گیاهان شاهد) را تولید کرد. استفاده از کند کننده های رشد سبب تغییر در تعداد گلهای هر سه گونه گیاهی نیز شد. به طوری که در اطلسی ایرانی، تیتونیا و اسکابیوزا به ترتیب کاربرد پاکلوبوترازول (۸۰ میلی گرم در لیتر)، کلرومکوات کلراید (۲۰۰ میلی گرم در لیتر) و اتفن (۸۰ میلی گرم در لیتر) باعث تولید بیشترین تعداد گل شد. تنظیم کننده های رشد در اکثر موارد باعث کاهش قطر گلها در گیاهان شدند. تیمارهای مورد استفاده همچنین سبب کاهش تعداد روز تا شروع گلدهی در هر سه گونه گیاهی شدند. کوتاه ترین مدت لازم برای شروع گلدهی در اطلسی ایرانی و تیتونیا در تیمار اتفن (۸۰ میلی گرم در لیتر) و در اسکابیوزا با کاربرد پاکلوبوترازول (۴۰ میلی گرم در لیتر) حاصل شد.